

Наші презентації

Юрій Барабаш. Тарас Шевченко: Імператив України. Історіо- й націо-софська парадигма. – К.: Видавничий дім “Києво-Могилянська академія”, 2004. – 181 с.

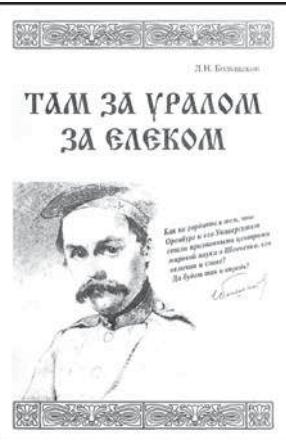
Нова книжка відомого українського й російського літературознавця, лауреата Національної премії України ім. Тараса Шевченка стала наслідком його співпраці з Інститутом літератури ім. Т. Шевченка НАН України, зокрема, над Шевченківською енциклопедією, що тут готується.

Написані для неї концептуальні статті про словообраз Шевченкової України, історіо-софське осмислення її історичної долі, поетичну реалізацію Шевченком теми Петербурга як імперської столиці, про наскрізний у Шевченка мотив історично виправданої помсти в аспектах світоглядному й етичному покладено в основу відповідних розділів. Докладно розглянуто також містерію “Великий лъх” та автобіографічну повість “Художник”.

Л.Большаков. Там за Уралом, за Елеком... – Оренбург, 2003. – 235 с.

Останню книжку покійного оренбурзького шевченкознавця Леоніда Большакова складають нариси про життя і творчість Шевченка на засланні, написані на основі багаторічних розшуків та попередніх публікацій автора. Її присвячено десятирічному ювілею заснованого й керованого ним “Інституту Тараса Шевченка – Центру ен-

циклопедичних проектів” при Оренбурзькому державному університеті. За роки свого існування цей інститут випустив низку цінних шевченкознавчих публікацій; разом зі створеними Л.Большаковим шевченківськими музеями в Орську та Оренбурзі він є важливим осередком вивчення та популяризації Шевченка в Російській Федерації.

Видання творів Тараса Шевченка у фондах Шевченківського національного заповідника: Каталог. – К: Вид-во “Криниця”, 2004. – 368 с.

Каталог Канівського музеї-ного зібрання Шевченкових творів уклали О.О. Солопченко та Л.Г. Сіленко; автор проекту й п е р е д м о в и І.Д. Ліховий. Покажчик містить максимально повний бібліографічний опис 841 книжки й складається з двох частин. Серед видань мо-вою оригіналу представлена як прижиттєвіrarитети 1844 – 1861 років, так і багато-щу колекцію пізніших друків до 2000 р. включно. Особливу цінність становлять тут

ретельно зафіксовані й дарчі написи, по-крайні нотатки і т.д. . Широкий спектр шевченківських видань 52 мовами народів світу – від абхазької до японської, поданий у хронологічному порядку й так само з дарчими написами – дозволяє скласти уявлення про світову рецепцію творчості Шевченка. Висока культура видання за-свідчує неабиякий науково-дослідницький потенціал колективу канівських шевченко-знавців.

Леонід Вишеславський. Українська сповідь: Поезії. Проза. – К.: Вид-во ім. Олени Теліги, 2004. – 327 с.

молодших сучасників. У книжці, що відкривається передмовою Івана Драка, міститься дуже цінна біографічна хроніка поета, складена Г.А.Вишеславським, а також багатий фотоілюстративний матеріал. Для шевченко-знавців особливий інтерес становить нарис “З Кобзарем понад шляхом”, в якому засвідчено, що глибинний інтерес до вивчення й перекладання Шевченка був притаманний Л.Вишеславському протягом усього творчого шляху.

Спогади Матвія та Олександра Лазаревських. – Київ; Самара, 2004. – 197 с.

Понад три десятиліття опрацьовує О.О.Лазаревський – правнук відомого українського історика, Шевченкового сучасника О.М.Лазаревського – матеріали сімейних архівів та численні публікації, що стосу-

ються кількох поколінь його славетного роду. За цей час ним видано п’ять книжок про Лазаревських (і стільки ж, уже підготовлених до друку, ще чекають свого часу). Збірник, приурочений до 190-річчя від

дня народження Шевченка й 170-річчя

О.М.Лазаревського, включає родинні мемуари та щоденникові записи, статті й замітки про Шевченка, рідкісні фотоматеріали. Особливий інтерес становить складена О.О.Лазаревським генеалогія свого роду з XVII по XXI століття. Упорядкування книжки та вступна стаття історика І.М.Забіяки.

*Спогади
Матвія
та
Олександра
Лазаревських*

О.О.Лазаревський. Шевченко та Лазаревські. – К., 2004. – 80 с.

Друге видання документальної повісті про взаємини Шевченка з братами Лазаревськими, які допомагали поетові з часів оренбурзького заслання до останніх днів життя й завдяки яким його прах перевезено в Україну (перше видання вийшло в Санкт-Петербурзі 1998 р.), доповнено нарисом письменника Б.О.Лазаревського (1871–1936) “Дрібниці про Шевченка”. Опублікований 1935 р. у паризькому журналі “Тризуб”, він досі лишався не включеним у науковий вжиток і доповнює новими штрихами шевченкіану Лазаревських.

Підготувала І.Хазіна

